Рейно Попов Кръстевич

той е роден в самото начало на сегашното столетие и като сирак останал без баща в Преланичето си да слуги от манастирските калугери отишел при Духовницата таксидиоти в родината си и да учи от тях. После отишел с покойници в Свети Гори и искал да остане в манастир да си учи в училището; но калугерите му казали да се за калугери че тогаз да го приемат да се учи, той нерачил, и тъ му отказали. Тогава той слез в Солуни, условил се да шета там в една черква и да ходи в училището да се учи гръцки.

От тамо минал в Енивайчи при Вениамина та да учи и там. Сетне се върнал учител на елински-та язик в Котел, но когато дошел от Букурещ антонто, и той го видял че той бил по силен от него в елинския язик, затова се присрамил някак-какъ и отишел от отишел в Букурещ да да учи пак елинския при Неофита Дука. Тука се види да се срещнал и запознал той с Софранаки Богориди, който му и помагал по нещо да продължава учението си, защото е бил веднъж сирах бъдещий Рейно и учелюбив, и малко сиромашка, и е мъчно и тежко. От това се запознаване с Ст. Богориди Рейно е бил тесно свързан и приятелски отношения и в кръстника с Богориди.

Когато влязоха от Сливен капусиял Котел и отишел в Царигград, Котелци подръсили го учителя и писали на Ст. Богориди, който им препоръчал пак Рейна. Тозиват Рейно се заседнал на дълго като учител в Котел. От слугуването при при духовницата от малък, или от това дето в Св. Гора му отказали дето приемат не калугери да се учи, Рейно е страшно мразел калугерите и духовницата и силно ги е преследвал; но тогаз сие влиянието на калугерите е било доста силно между простия народ и по-горни, особено между Котленските Хаджи хаджии и чорбаджии. В следствие на това той едва не изгубил учителското си звание в Котел, защото искал да отзори и един се духовник само за неприличното му поведение, на което Котленските попове не пристанали да се отзори духовникът, а и недостатъчно лицемерно.

Подир това Рейно се сгодил за една чорбаджийска дъщеря, като желаял да се сроди с чорбаджийски-те род, за да достигне до по-голямо влияние в Котел; но за неговото злочестина или доброчестина тъ що последвало. В Котел по това време най голяма розкош уженитъ било да носят котрини и с сърма шити рязкави извъчи без рязкави на врата що носели. Тъзи шити рязкави се виждали да ставали доста скъпи, затова се почнали да обръщат вниманието на тъй наречените котленци да искат да въстрянат тъзи розкоши; тъ се мъчили най-първо на свой авторитет да възбранят носенето на скъпи рязкави, но като не могли; тъ подействували да извадят прадедо от Правителството в Царигград, което въспрещавало да се носят вече такъвзи рязкави. Гаденицата на Рейна, като на чорбаджийска дъщеря искала да не допусне това разпоредбите на другите по-долни чорбаджии. Примирила се по-предумалу с скъпоцените рязкави и отишла с другите жени на изворите на хорото, дето бордуково поляна.

Заекъсалите в неспокойствието на великденските котленски чорбаджии паднали няколко души жени и мъже, които останали на дебрите и силно ме